

„Meg lehetne találni az adott életkorhoz megfelelő olvasmányokat.”
Beszélgetés könyvről, olvasásról Hajdu Tibor színművésszel

Hajdu Tibor színész még csak idén végzett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen Börcsök Enikő és Zsótér Sándor osztályában, de neve máris jól cseng a színházkedvelők körében. Nem idegen tőle a filmezés sem, sok fiatal éppen a népszerű 200 első randi című sorozatból ismeri, melyben Simont alakítja. A nyár folyamán egy, a munka szempontjából igen mozgalmas időszakban kerestem meg kérdéseimmel.

Ön szeret olvasni? Milyen témájú könyveket olvas szívesen?

Igen, szeretek olvasni, de jóval kevesebb időt tudok rá fordítani, mint amennyit szeretnék. Legszívesebben regényeket és szakmámból adódóan drámákat olvasok.

Mi az első könyvélménye?

Egy igazi klasszikus, Saint-Exupéry A kis herceg című munkája.

Van olyan könyv, amely valamilyen szempontból meghatározó volt az életében?

Ez a mű Dosztojevszkij A Karamazov testvérek című alkotása, mely azért meghatározó számomra, mert miután sikeresen felvételiztem a Színművészetre, ezt a könyvet kellett először elolvasnom, majd elsőben, harmadikban és ötödévben pedig előadás is született belőle.

Van-e olyan könyv, amit Ön szerint mindenkinek legalább egyszer az életében el kellene olvasnia? Miért gondolja így?

George Orwelltől az 1984-et mondanám. Hiszem: mindenki, aki elolvassa, az talál magának egy saját választ a fenti kérdésre.

Van-e kedvenc írója, költője?

Dosztojevszkij, Ibsen, József Attila és Konsztantinosz Kavafisz állnak legközelebb hozzám. Őket szívesen olvasom.

A kortárs vagy a klasszikus irodalmat részesíti előnyben? Mi ennek az oka?

Egyiket sem részesítem előnyben, de klasszikus irodalmi művekkel gyakrabban hoz össze a sors, mint kortárssal.

Mi a véleménye a középiskolai kötelező olvasmányokról? Jónak tartja őket? Esetleg változtatna valamin?

Ha visszagondolok középiskolai tanulmányaimra és az ottani „ügynevezett” kötelező olvasmányokra, akkor mindig valami negatív érzés fog el. Egyrészt azért, mert kötelező volt, másrészt azért, mert egy fiatal gyereknek más dolgok kötik le a figyelmét, mint az idősebb generációnak. Könnyebb regényekkel kellene rászoktatni az olvasásra a fiatalokat. Ma már azt gondolom, Madáchtól Az ember tragédiája csodálatos, középiskolás koromban azonban „herót” kaptam tőle. Meg lehetne találni az adott életkorhoz megfelelő olvasmányokat. Ezt rendszerszinten kellene újragondolni.

Ön szerint eleget olvasnak az emberek? Mit tehetnénk annak érdekében, hogy az olvasás népszerűbb legyen?

Nem olvasnak eleget, de nem is tudom, mit lehetne tenni. Itt vannak az okostelefonok, mint amire jelen pillanatban én is diktálom ezeket a gondolatokat. Szépek, színesek, villognak. Facebook, Insta, Youtube, manapság már ezek kötik le az embereket, nem a könyvek. Szerintem az olvasásra való nevelés a szülők és az oktatási intézmények feladata lenne, az előző válaszban említett módszerrel.

Hogyan viszonyul a könyvtárhoz?

Nem nagyon járok könyvtárba, inkább megveszem magamnak azt a könyvet, amit szeretnék olvasni, hiszen onnantól kezdve bármikor leemelhetem a saját polcomról.

Ebben az esetben csak azt kívánhatom, hogy a mai felgyorsult „Facebook-Insta-Youtube” központú világban s a rengeteg munka mellett is jusson mindig ideje leemelni azokat a könyveket!

A riportot készítette Jene Zsófia 9. B osztályos tanuló 2019-ben.